

LA ESCENA CATALANA

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

PLASSA DEL PÍ, 5

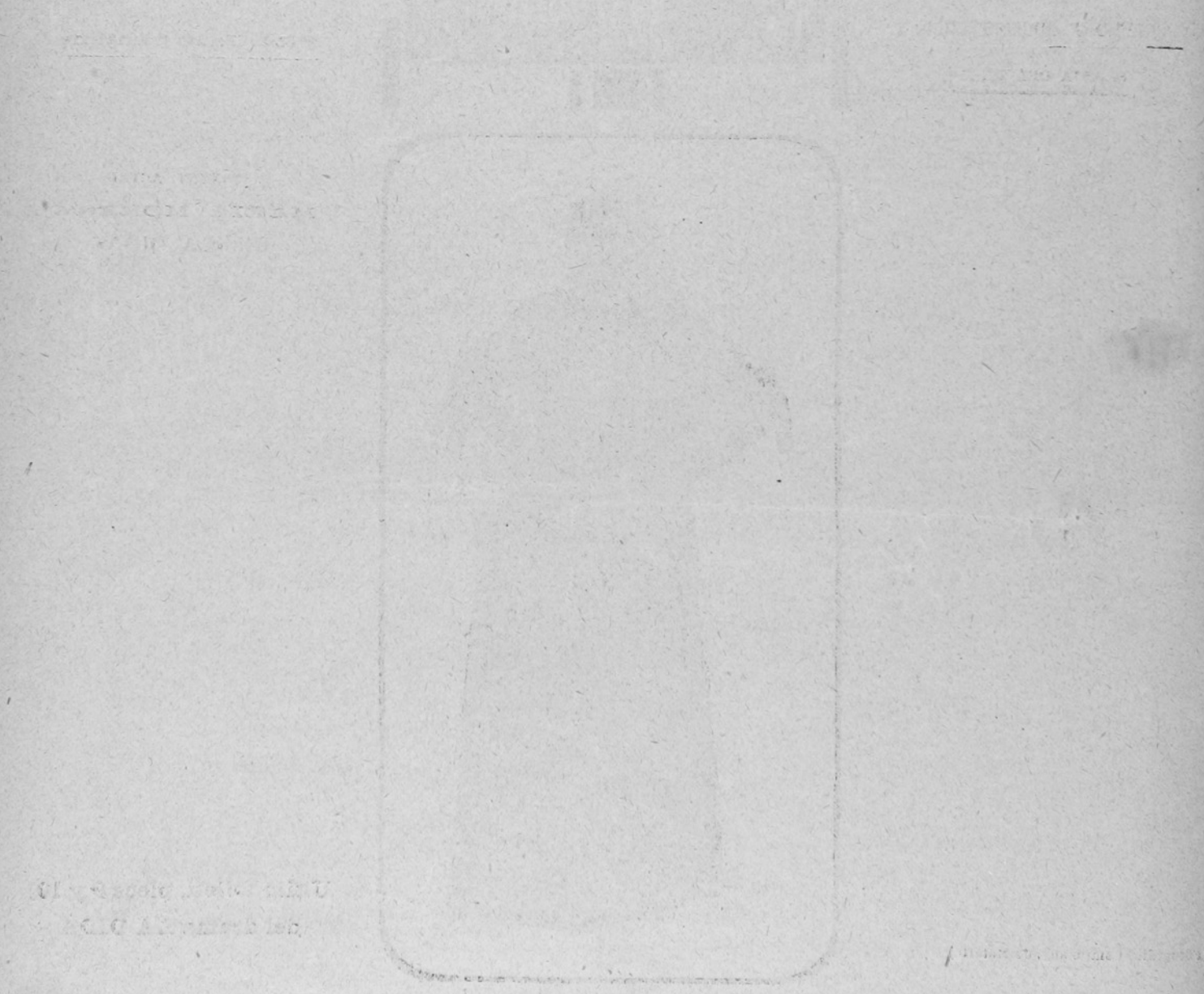
PREU: 15 cèntims

L'EMINENT ACTRIU
MARIA MORERA
EN «LA DIDA»

(Fotografia Campmany, de Mataró.)

Ultim folletí, pàgines 9 y 10,
del drama LA DIDA

Published weekly, except during the summer months, when it is published bi-weekly.
Subscription price, \$5.00 per annum in advance.

Published by the American Medical Association, 535 North Dearborn Street, Chicago, Ill.

LA ESCENA CATALANA

REVISTA TEATRAL

SURT ELS DISSABTES

INFORMACIO—LITERATURA—NOVES

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: PLASSA DEL PÍ, 5.—BARCELONA

Els comediants, el Paral·lel y una comparansa final

PERILLS y temptacions y trencacolls rodegen sempre tota mena d'artistes. Y essencialment als actors que, a conseqüència de la comunicació directa y constant que sostenen ab el públic, ne sofreixen més persistentment y inevitable la influència, bona o dolenta que fos.

Un auditori d'escullits, pot esmenar y pulir, ab les seves indicacions repetides, al comediant més exagerat. Si estrema la nota dramàtica, notará en la concorrencia cert mal estar y inquietut que a la llarga ha de cenyir-lo dintre'ls límits corresponents. Si fos la expressió còmica la exagerada, també trovará, en la sanció del públic, el merescut correctiu. Y aixís, insensiblement, disciplinaria les seves facultats atemperantles a la manera de ser dels espectadors.

Un auditori amalgamat, informe barreja de refinats y pervertits, pot produir— a la inversa,—efectes devastadors en la personalitat dels intèrprets. Vindrán escenes fortes y la major part del públic no's commourá fins que s'estragui el seu sistema nerviós a còpia de crits y extrems extraordinaris. Així com, dintre lo còmic, no riuria l'espectador sense tamborelles, ganyotes y demás recursos concordants, de l'actor encarregat de cercarli les pessigolles. Y tindriem, ab semblant procediment, convertida la discreció elogiabile en afrentosa genialitat y la genialitat vera y provada en horrible caricatura tragi-còmica-dramàtica.

Pocs comediants—confessemho,—se'n saben sustreure de les influències esmentades. Davant l'èxit sorollós y immediat, els més intransigents s'arronsen y els més personals claudiquen. No hi solen valdre teories, ni fè, ni conviccions arrelades. Tot trontolla, desmaia y cau, ignominiosament, sota la pluja gloriosa de unes quantes mans que s'uneixen per aplaudir.

Perxò caldrá, ara que la companyia del Sindicat d'Autors ha resolt actuar al Paral·lel, fer vistent el perill y recomanar als artistes de teatre—comediants principalment,—un xic de resistencia a deixarse dur per les indicacions del públic quan no fossin inspirades en una suficient preparació o criteri sensat.

La mateixa conducta, si bé seguint altres camins y rahonaments, predicávem als autors fa unes quantes setmanes. Ja que tots plegats anem a trobar un públic distint del que haviem tingut fins ara, será bó—dèiem,—«fernos nostre aquell públic» però conservant, això sí, la «nostra essencial integritat de principis.»

Avui repetim la consigna—però ab més interès encara,—aplicantla als actors.

No fa gaires nits que várem presenciar al Paral·lel la representació de una sarsuela que s'ha fet popular y ha estat posada en escena, també, en un altre teatre important de Barcelona. Doncs, comparant les dugues inter-

pretacions, se veia ben clara la influencia que, sobre els respectius comediants, havien tingut les diferents manifestacions dels dos públics que aludiem.

Un cert bon gust, un punt de discreció, adhuc en els detalls més extremosos, presidia als actors en el teatre del centre de la ciutat. La concurrencia ja'n tenia prou, per riure y divertir-se, mentres les situacions escèniques li fossin presentades ab color y vivesa. En cambi, al Paralel, per desvetllar una rialla, per provocar determinades mostres de complascencia, calia desllorigar les notes còmiques, acusar la caricatura y donar relleu inusitat a certes frases. Així mateix les ballarines, perque se'ls aplaudís el «número,» devien multiplicar-ne'ls gestes y les insinuacions tocant a la pornografia. Y tot plegat era feixuc, desballestat y plé de discordancies, com si aquella sarsuela, vista al Paralel, no fos pas la mateixa que havíem presenciat, pocs dies abans, en un teatre del passeig de Gracia.

Y a què's devia el cambi y la mena de manera com les coses havien cambiat?

No pas a la lletra de l'obra, qu'era la mateixa—salvades algunes «morcilles» inevitables.

No pas a la música—idèntica, com se comprèn, en abdós teatres;—ni al decorat tampoc, si fa o no fa de igual altura escenogràfica...

El cambi, el contrast, la gran girada era deguda—repetimho,—als comediants que, havent comensat per ser dòcils y complascents ab les insinuacions del públic—ara ric, ara «tapo;» aquí'm «trenco,» allà aplaudeixo,—havien acabat rendint'seli, lligats de peus y mans, veritables esclaus del favor popular que ambicionaven...

Ja està bé complaure a la concurrencia, agrader y adhuc transigirhi fins hont sia prudent y decorós. Ja està bé, y no serem els primers en censurarho. Però d'això a rendir-se, a entregarse, buidat de tota iniciativa y nota personal, en mans de la multitud—cult a o inculta, conscient o entossudida,—hi ha molta diferencia. Tanta, com la que separa un bon actor responsable, digne de un primer lloc y mereixedor de respecte artistic, de un lamentable «pallaso» ab barraqueta propia, «pista» oberta en tots els pobles y carta blanca a tot arreu...

Tinguem present la justesa y oportunitat d'aquesta comparansa y que ella'ns serveixi per defugir temptacions inevitables y fugir dels perills denunciats, durant la pròxima temporada teatral.

□ □ □

LES VERGES GRISES

Amunt y avall, pausadament,
les verges grises, silencioses,
les mans en creu, místicament
entre vesllums misterioses,
van passejant ab beatitut
sota dels claustres centenaris;
marquen el pas ab lentitut
boi fressejant ab els rosaris.
El dia mort placidament
y s'ou el plany d'una campana;
de part de fóra del convent
entren remors de veu humana.
En la remor de la ciutat
que bull y viu en la alegría
hi han volgut veure la maldat
el sacrilegi y la heretjia.
Y han apartat la temptació
de tot lo humà, del goig de viure,
s'han persignat ab devoció
quan han sentit esclafí un riure.
Després, mes tart, en la buidó
de la llur celda solitaria,
han volgut fer meditació,
ab una fèrvida pregaria.
Però els remors de la ciutat,
goigs y dolors, planys y alegríes,
llur meditar han pertorbat
y no han resat com altres dies.
L'esclat de festa de la nit,
riures y crits vibrant en l'aire,
deixen sentors en l'infinit
d'hàlit excels d'intensa flaire.
Y una novicia del convent
mirant al Crist, extasiada,
ha somrigut amargament
d'una visió d'enamorada.
Món de recorts qu'ha renaudet
en aquest trist aniversari,
fulls d'una vida qu'ha viscut
y estotja encara com reliquiari.
Ha pres el Crist entre ses mans
invocant d'El el gran martiri.
De part de fóra s'ouhen cants
y ella ha plorat presa en deliri.

EMILI SALETA Y LLORENS.

El Teatre Català a les Balears

LA campanya artística que realisen a les Balears l'Enric Casals, notable actor, junt amb la seva companyia meritíssima, es digne d'elogi y agraiment sincers.

El Teatre Català era poc menys que desconegut en aquelles illes. Podriem dir que solament els intellectuals ne coneixien la existencia, encara més per lectures que per representacions. El *genero chico* fou invassor y senyor dels escenaris mentres alguna companyia seriosa —generalment castellana, s'arriscava, ab poc èxit, a donarhi unes quantes representacions.

En semblants circumstancies d'ambient, gens favorables, emprengue l'Enric Casals, ab decissió y energia, la tasca de dur a les Balears les més belles y caracteristiques manifestacions de nostra escena.

Les decepcions trobades, les lluites hagudes, les dificultats esvaides a còpia de paciència y constancia, qui les podria dir? Solament aquell les sabrà comprendre que's hagi empenyat alguna volta en conseguir la evolució de un públic estancat a l'ombra perniciososa de un art, embrutidor o exòtic, però que tingues la virtut de respondre, en determinat moment, a les desviacions del gust popular.

Persistent y coratjós, l'Enric Casals no claudicava. Una darrera l'altra se succeien en el cartell les obres del nostre repertori, que foren presentades dignament y representades ab amor y entusiasme mai desmentits. Els primers èxits sorollosos, comentats per la premsa, no trencaren el gel encara, però tingueren la sort de cridar l'atenció dels intel·ligents y curiosos en coses de teatre. Un vol d'interessants comentaris s'alsà entorn de la campanya iniciada ab tan bon peu. La novetat de l'espectacle, la sugestió de les obres, y l'encant de la llengua ab que eren escrites, així com la fresca naturalitat de la interpretació, comensaren a guanyar fervorosos partidaris a nostra companyia. La bona llevor ja germinava, doncs, y sols calia persistir en la bona obra per recullirne els fruits.

Y en Casals persistí. Y es aleshores quan ens arriben, a través de la premsa professional, les primeres noves alegradores d'haverse guanyat, pel Teatre Català, una pila de poblacions importants de les Balears. Car el bon recort d'aquella companyia feia desitjar altres campanyes en el mateix sentit, a conseqüència d'haverse despertat, a l'amor y devoció del nostre art dramàtic, l'esperit de les multituds...

Son de justícia aquets comentaris que avui posem al marge de l'obra den Casals. Voluntats com la d'ell no abunden gaire, ni l'actuar que'n fa per tant bons camins y profitosos a l'expansió de nostre escena.

LA ESCENA CATALANA

Sàpiguen, ell y els seus companys, qu'es seguida de aqui estant, ab vera simpatia, la lluita que sostenen y que'ns alegrem, com dels propis, dels seus triomfs.

Aqui van, per cloure aquestes notes, les darreres noticies que'ns arriben de la generosa campanya den Casals.

La companyia està constituida pels elements que segueixen:

Actrius: Senyores Cazorla, senyoreta Casals, Roca, Vendrell y Llavayol.

Actors: Senyors Casals, Torrents, Mas, Martí, Cazorla, Bonet, Mauri, Miret, Togores y Pelegri.

Les poblacions hont darrerament han actuat, son Monacor y Felanitx.

Y, entre les obres últimament representades, s'hi compten *Foc nou*, *Terra baixa*, *La bona gent*, *Lo ferret de tall*, *Mal pare*, etc. y la traducció catalana de *Els Hipòcrites*.

L'acceptació més extraordinaria de premsa y públic —ha coronat aquestes representacions.

L'important diari de Palma, *La Almudaina*, s'expressa aixís, comentantles:

«Sense exageració podem calificar de veritable y colossal l'èxit obtingut per la companyia y orgullosos poden estar del bon recort que deixen entre nosaltres.

»Se diu que més endavant tornaran a donar algunes funcions; ab seguretat que al adonarse el públic de lo altament instructives y educadores que son aquestes comedies de costums, l'èxit artístic anirà unit al negoci de la empresa.

»Ja ho sabeu doncs, senyors empresaris: no estalvieu sacrificis y porteuos això que instrueix, educa y dona exemple, al mateix temps que plau, y ja's veurà com atreu al teatre aquesta immensa part de nostra societat que tant refractaria s'hi mostra per causes que vosaltres no desconexeu pas.»

Felicitem de tot cor als simpàtics artistes que han sabut inspirar tant efectuosos paraules escrites a major honra y gloria de nostre Teatre Nacional, en terres avui un xic massa oblidades de certes tradicions.

TEATRES

Durant l'estiu comensàrem a fer, en aquesta secció, ressenya de tota campanya teatral seriosa que tingués lloc a Barcelona, escluint-ne, però, sarsueles y sarsueletes més o menys importants y sicaliptiques. La temporada Guerrero Mendoza y, més tart, la den Sainati foren comentades degudament aquí.

Ara, al entrar al hivern, seguirem el mateix sistema. Y ab doble motiu, per quant les companyies anuncia-des sembla que tenen el propòsit de fer honor al Teatre Català (recordis l'anterior gestió den Calvo a Romea) y alguna d'elles ha tingut ja la deferencia, que agraïm molt, de invitarnos a les representacions sollicitant aixís, implícitament, nostre imparcial comentari.

Altres motius hi hauria, encara, per estendre el camp d'acció de les nostres informacions. Y es el de formar part d'aquestes companyies figures de forsa relleu dintre la escena catalana: l'Enric Gimenez y en Guitart, per no citar-ne d'altres. D'altra banda, l'amenitat y eficacia del periòdic també sortiran guanyanths bona cosa ab el nou procediment, sobretot si conseguim aquella serenitat de criteri y agilitat y vivesa del comentari oportú que sempre foren norma y guia de nostres informacions.

Convencuts del poc relleu que prenen les seccions de una Revista quan s'improvisen o bé, estalviant paciència y temps, s'escriuen sencillament de oïdo, ab recepta o clíxé (vol dir sense haver-se prés la molestia de presenciar l'espectacle que's comenta,) nosaltres ens proposem assistir a tots els aconeximents artístics que's celebrin durant la pròxima temporada. Aclaració que fem a benefici y garantia dels lectors que aixís sabran, al passar els ulls pel munt de lletra d'aquesta secció, que no es feta d'ofici o compromís, ans ab veritable afany de guiarlo, ab coneixement de causa, a través dels espectacles teatrals vigents a Barcelona.

Y feta aquesta aclaració, advertència o lo que sia, entrarem en materia desseguida ab aquella activitat, vigilancia y bon desitg de complaure al públic que tenim establertes y que ara reclamen, més que mai, les circumstancies periodístiques.

ROMEA

Dissabte vinent s'inaugurarà la temporada. Constituïxen el programa el diàlec de S. y J. Alvarez Quintero *Solico en el mundo*, l'estrena de la comedia en dos actes de M. Linares Rivas *Flor de los Pazos* y l'estrena del fragment dramàtic en un acte, original de Oscar Wilde, precedit de una escena introductora per S. Moora y traduïda al castellà per J. Fabré y Oliver *Una tragedia florentina*.

Aquesta companyia es dirigida per en Marià de Larra, primer actor còmic, y per l'Enric Gimenez, primer actor dramàtic. N'es primera actriu la Rafaela Abadía. Els altres elements que la formen son els que segueixen:

Actrius: Rafaela Abadía, Segunda Abadía, Felisa Boigontier, Josefina Cobeña, Carme Encina, Lluïsa Ferrando, María Hurtado, Raquel Martínez, Enriqueta Ruiz, Soletat Suelves y Isabel G.ª Xifrà.

Actors: Enric Gimenez, Enric Guitart, Lluïsa Huertas, Marià de Larra, Josep Muñoz, Joaquim Pacheco, Gerard Peña, Pascual G.ª Rodrigo, Josep Sánchez, Josep M.ª Soler y Rafael Torres.

En el repertori de la companyia, extens y variat, hi figuren les traduccions de algunes obres catalanes, entre elles *La Reina jova* y *La pecadora* den Guimerà, *Misteri de dolor* den Gual, *Els vells* de l'Iglesias, *El pati blau* den Rusiñol y *La morta* den Crehuet.

Reproduïm a continuació la llista d'obres en cartera:

El ideal, comedia en un acte: Martínez Sierra. *El pobreito Juan*, comedia en un acte: Martínez Sierra. *Amor de amor*, comedia en dos actes: Benavente. *La pena*, drama en dos quadros: S. y J. Alvarez Quintero. *Amor de artistas*, comedia en quatre actes: Dicenta. *El príncipe soñado*, comedia en tres actes: Iulien y Sotillo. *Entre ruinas*, drama en tres actes: Campmany y Giralt. *La mujer de Sánchez Rojas*, comedia en dos actes: Campmany y Giralt. *La aguja hueca*, comedia en tres actes: Viteri y Grimau. *Más que amor*, comedia en dos actes: Gabirondo y Enderiz. *La filarmónica*, sainet en un acte: Romeo y Palacios. *Marido modelo*, juguet còmic en un acte: López-Marín. *La ridícula pasión*, comedia en un acte: Sotillo. *Las máscaras*, comedia dramàtica en quatre actes: Jhones, trad. Maristany. *El amor de los tres reyes*, poema dramàtic en tres actes, vers: Sem Benelli, trad. Fabré. *Las murallas de Jericó*, drama en tres actes: Suro, trad. Maristany. *Batalla de mariposas*, comedia en quatre actes: Suderman, trad. Jordà. *Su padre*, comedia en quatre actes: Guinón y Bouchinet, trad. Costa. *El abanico*, comedia en quatre actes: Flers y Caillavet, trad. Sotillo. *Nick Carter*, comedia en tres actes, arreglada del francès: Gabaldón y Gutiérrez. *Papá*, comedia en quatre actes: Flers y Caillavet, trad. Blasco. *El apóstol*, drama en quatre actes: Paul y Loyson, trad. Blasco. *En el teléfono*, episodi dramàtic en dos actes: Lord de Foley, trad. Blasco. *La oveja perdida*, drama en tres actes: Travieaux, trad. Marquina. *Periandro*, tragedia grega en tres actes: A. Carrión. *La comedia extraordinaria de un hombre que perdió el tiempo*, drama en tres actes: A. Gual.

APOL

Una companyia improvisada, en la que hi constava el celebrat primer actor còmic Francisco Llano, l'actriu Agneta Morera y l'actor Isidro Villar, diassabte y diumenge passats va actuar en aquest teatre ahont va donar a conèixer un drama escrit en català y original del doctor Ada Sabocesc Caldafran, titulat, *El microbi de la vellesa*, y una pessa firmada per R. Lluïba y Gomila (fill) rotulada, *Nuvolada d'estiu*.

Aquest fi de festa, per ser una producció modesta, la creiem acceptable y el públic aixís ho confirmà. Respecte el drama, el trobarem tant confós com el pseudònim de son autor.

Dimecres d'aquesta setmana, varies entitats catalanistes donaren una funció teatral, en remembrança de la luctuosa data de la perduda de nostres llibertats (1714.)

Per una notable companyia composta de la senyora Emilia Baró y els senyors Capdevila (Carles), Tor, Bardem, Galceràn, Guixer, va ser representada l'obra patriòtica *Un qüefe de La Coronela*, drama en tres actes y en vers, original d'Anton Ferrer y Codina.

A més, l'actor Ramón Tor, executà el monòlec de Guimerà *Mestre Olaguer*.

El públic aplaudí ab entusiasme el mèrit de les produccions y el treball de tots els artistes.

ARNAU

Diumenge passat, dematí, tarda y nit, va actuarhi una companyia dirigida per l'actor còmic senyor Espinosa.

No sabem res més per que no hi fòrem invitats.

ÍNTIMA

Poguer tenir-te en els brassos
y donarte un bes al front,
unida ab mi la teva ànima
en snblimitat d'amor!...

¿Per què refuges mirades
qu'irradien del meu cor?
¿Per què no'm vols si t'estimo
com mai s'ha estimat al mon!

Més, ¡bal... jo vui viure alegre
com gentil festejador;
com si ta imatge adorada
la vegés en tots els llocs.

Perxò imagino grandeses;
perxò sostinc il·lusions,
y per 'xò canto la vida
com si en mi tot fossin flors.

Tothom creu, veientme alegre,
que soc l'home més ditxós;
tothom creu mes alegries
que fingeixo ab bell esforç.

Mentrestant jo esclamo a soles
boi somrient al meu dolor:
¡Ningú'l comprèn el meu viure
sense esperansa d'amor!

A. Diví PAÑELLA.

Tenim el gust de comunicar que:

—*Jocs de amor y d'etzar*, es una nova farsa en un acte qu'ha produït el celebrat y jove autor dramàtic Antoni Muntanola.

—Formaràn el Jurat calificador de les obres que's presentin al concurs que obrirà el Sindicat d'Autors, els senyors Frederic Rahola, J. Rubió y Lluch, Massó y Torrents, Pere Muntanola y Emili Guanyabens.

—Ha quedat nomenat corresponsal y representat de *La Escena Catalana*, a Buenos Aires y tota la Republica Argentina, nostre amic el celebrat dramaturg, Joan Torrendell.

—En Santiago Rusiñol, dissabte passat, va tornar de les Balears.

—En Santiago Rusiñol, diumenge passat, va marxar cap a Llinàs, pera reunir-se ab sa familia qu'esta estiuejant en aquella població.

—En Santiago Rusiñol està apunt de marxar cap a Madrid.

—El primer actor don Jaume Borràs ha marxat cap a Madrid ahont projecta estarhi quatre ó cinc dies; després tornarà probablement a fer algunes funcions ab les quals donarà comiat al públic de Barcelona, retornant a la villa del Os, a fi de mes, ahont comensarà a cumplir els seus compromisos ab la Empresa del «Teatro Español».

—Diumenge vinent una companyia catalana formada per l'eminent actriu Maria Morera, la Mercè Ferrer, la Pujol, la Ortiz, en Bozzo, en Furquet, en Guixer, en Cervera, en Martí, en Rovira y en Ferrer, donaràn una representació del poema d'Iglesias *Flors de cingle* y del sainet den Vilanova *¡Qui compra maduixes!* en el Teatre de Vilassar de dalt.

—Diumenge vinent, una companyia catalana encapsalada pel primer actor Rafael Masip, se'ns diu que donarà una representació del poema d'Iglesias *Flors de Cingle*, en el Teatre de Vilassar de mar.

—Ha tornat de Tortosa la companyia Villagómez, la qual, entre diverses obres castellanes, ha representat ab forsa éxit *Tierra baja* den Guimerà. Formaven part d'aquest elenc els artistes catalans senyora Carme Roldàn y senyors Carnicero y Alonso.

—En nostra Administració (Plassa del Pí, 5) està a la venda el drama den Ferrer y Codina *Un qüefe de la coronela*. (Epissodi del 1714.) Preu: dues pessetes.

—Ha tornat d'Olot hont ha fet una brillant campanya, la companyia de la Marguerida Xirgu.

—Per entregar al Sindicat d'Autors, en Joan Puig y Ferrer, ha escrit una tragedia en tres actes, que dú per títol, *Els ignoscents sacrificats*, y una comedia en un acte nomenada, *L'amor irratat*.

—*La sagrada familia*, es el títol de una nova comedia en tres actes qu'ha escrit l'Avelí Artís y Balaguer.

□ □ □

• SOCIETATS RECREATIVES •

Bello Horizonte

Baix la direcció del senyor Casals ultimament s'hi representaren les produccions catalanes *La dida*, *Jugar a casats* y *L'amic Cirera*.

En l'execució de les obres hem d'esmentar els noms de les senyores Palleres y Guart, y senyors Casals, Estefa, Monné, Illa, Cosin, Ferrer Soto y Polau.

En la comedia den Pitarra sobressortí la senyora Guart y senyors Casals y Estefa.

Centre Catòlic de Sant Antoni

Els trabucaires, fou el drama representat y que'n tregueren bon partit els senyors Monreal, Fontbernats (P y S), Gomis, y Torra, ajudant els demés al bon conjunt de l'obra.

El públic sortí satisfet de la festa; per lo avansat de l'hora no vegérem la joguina final.

Sabem que tenen en estudi *Els fills del mar* y l'obra nova *Cap al cim*.

Terra baixa (Ca'n Tunis)

Una companyia de Guinyol (¿encara estem aixís?) representà *El far maleit*, y en la funció anterior *L'órcula* y *Ginisme* y que si analisem el mèrit literari de les mateixes podríem dir que deixen molt que desitjar. Apart de la senyoreta Escriu, els demés son novells aficionats ab els quals no pot regir la critica severa. Els aplaudiments, no han de cegar an'aquestos jovenets... puig de vegades l'auditori no es jutje fidel...

Ateneu Valenti

Cheroni y Rileta, *Los Monigotes* y *Apel y a repel*, ab aquestes tres pessas, diumenge passat, feren les delícies de la concurrencia, tant la xamosa senyoreta Cases, con els senyors Belloch, Pol, Zaró, Garcia, Guasí, y nen Rubert.

Ateneu Obrer (Sant Andreu)

Durant la nit del prop-passat diumenge, un estol de joves amants de l'art de Talia, posaren en escena en el teatre d'estiu situat en els frondosos jardins d'aquet centre l'obra d'Iglesias *La resclosa*, quina interpretació es digna de tota mena d'elogi per l'acurament y justesa ab que cada un d'ells interpretà el personatge coníat, donant a compendre haverne fet un veritable estudi, sobressortint en el paper de «Adrià» el senyor Travasset, com també el senyor Lloc en el de «David». Els senyors Benet, Guitart y Cortés, molt bé, y la senyora Casasses y senyoreta Koca ajudaren en el conjunt fent que'l públic, que no era escàs, sortís ben satisfet.

Per fi de festa, la comedia *El mestre de minyons*, en la que hi prenen part molts alumnes de l'escola d'aquest Ateneu fent les delícies de la concurrencia.

Centre Catòlic Obrer de S. Vicens de P (Balmes 137)

Com ja anunciàrem, l'elenc artístic de aquesta «Agrupació Dramàtica Social» diumenge passat executà la funció anunciada en son programa, que era composta del drama en tres actes, *Cap al cim* y el fi de festa *Un joc de xinos*.

La primera obra era estrena y original del senyor Emili Graells Castells, el qual també es autor de la segona.

Cap al cim,—producció que entra de plè al genre dramàtic condicional als elencs qu'exploten el repertori de comedies sense dames,—fou escoltada ab forsa atenció y aplaudida en diferents indrets, tant per la correcció ab que es escrita com pel tema moral que s'hi desenrotlla.

La direcció artística, a càrrec del Sr. Berenguer, es digne d'elogi, com aixís també la presentació escènica, en especial en l'acte segon. D'això n'haurien de pendre patró la major part de les societats per aquí escampades.

L'execució obtingué un conjunt molt apreciable, y més tenint en compte que's tractava d'una estrena, per lo que felicitem al protagonista, perfectament en-

carnat pel senyor Anglada, y als demés intèrprets senyora Salas, Folch, Martínez, Amat, Montserrat, Martí, Corbella, Corberó y Estrada.

La pessa fou jugada, ab discreció, pels senyors Corbella, Estrada, Figueras Bausà y Lladó.

L'inclit y impertèrrit autor, senyor Graells, fou aclamat per la concurrencia qu'era numerosa y distingida, vegetent obligat a presentarse a les taules repetides voltes.

La Marguerida (Gracia)

Diumenge passat, per la tarde, posaren en escena el drama en tres actes de A. Ferrer y Codina *Un jefe de la Coronela*.

Dels intèrprets, devem fer especial menció de la senyora Vial y del senyor Cormand, quins feren sos respectius papers de una manera notable, els quals foren secundats pels senyors Trull, Torras, Isern, Farré, Nebot y Alegre.

La direcció, a càrrec del senyor Cormand, bona, com també ho fou la presentació.

Com a fi de festa jugaren la comedia den Pitarra *Cura de moro*, en la qual es cuidaren de divertir al públic, lograntho, la senyora Vial y els senyors Cormand, Nebot, Isern, Torras y Ferre.

DE NOSTRES CORRESPONSAIS

Teià.—«Teatre La Palma». Per una companyia que dirigeix l'actor Modest Santolaria y que'n forma part en Joan Pubill, se posà en escena el passat diumenge el drama *Lo timbal del Bruc* y la pessa *Viatje de bodes*.

Tots en conjunt estigueren remarcablement bé, especialment la senyoreta Pilar Santolaria que'ns presentà un timbaler guanyador d'un digne elogi per la esmerada y finíssima interpretació ab que'l detallà.

La pessa també fou molt ben interpretada, lo que logrà per complet que'l públic sortís complascut.

Arbós.—El passat diumenge a la tarde se representà la comedia den Pau Parellada, *L'himne de Riego*, y a la nit el drama den Pitarra *Lo ferrer de tall* y la pessa *La nit de nuvis*, arranjamet den Josep M.ª Pous, quines obres foren interpretades per elements aficionats ab la

cooperació de les actrius, Antonia Baró y Ramona Mestres.

Sant Pol de Mar.—El dia 31 del passat els nois de la colonia escolar donaren una funció en el teatre, representant *El ballet de la maslà*, *Aucellets fora del niu* y *Un llaminer castigat*, de la collecció de «Teatre de Nois» de A. de Rius y Vidal.

En tots els treballs foren molt aplaudits pel nombrós y distingit públic que omplia la sala y galeries, fentse notar en l'execució de sos respectius papers, els alumnes A. Salvà, O. Sena, J. Cuamaña y M. Barba, molt ben secundats pels alumnes de nostra escola senyors R. Planiol y A. Passols.

Mataró.—«Teatre Euterpe». Diumenge passat tingué lloc la última funció definilivament de la temporada per els mateixos artistes; menys la aplaudida primera actriu senyora Llorente y els

actors Torres y Massip ocupant el lloc de aquest últim, el primer actor Enric Guitart.

Va escullir-se el següent programa: a la tarda representaren la obra den Guimerà *Mossen Janot*, posada en escena per el senyor Guitart y siguent acompanyat per les actrius senyores Morera, Ferrer, Xifreu, Ortíz, Pujol, Cotó y els actors Furquet, Rovira, Bozzo, Martí, Cervera, Martori y Ferrer. El senyor Guitart en el protagonista estigué admirablement, com també la senyora Morera en el seu paper, y acabà la funció ab la divertida comedia del mateix autor *La Baldirona*, per la senyora Morera y altres parts que ja detallarem en l'anterior ressenya.

Y a la nit varen comensar la vetlla ab *Genit y figura* joguina que sigué interpretada ab molt carinyo per la senyoreta Ortíz y els actors Furquet y Cervera que feren riure de gust.

Y després la comedia-arranjament de Ferrer y Codina *Toreros d'hivern*, dirigida pel senyor Guitart y ab la cooperació de les actrius Morera, Ferrer, Ortíz, Pujol, Xifreu y ls actors Bozzo, Martí, Furquet, Rovira, Martori, Cervera, Ferrer y Miquel, que va resultar moltíssim per lo que'l públic no va escatimar els aplausos.

Piera.—La companyia den Jaume Borràs, diumenge passat, en l'envelat de la plassa, donà la funció anunciada composta del drama *Terra baixa* y el sainet *El pintor de miracles*, intercalant *Mestre Olguer*, que fou admirablement executat pel senyor Borràs, qui també se feu aplaudir en el «Manelic».

La primera actriu senyora Emilia Baró va executar son paper maravillosament. Molt en son lloc, també, les senyores Pla, Farnés (Lluïsa.) y Mestres y els senyors Capdevila (Carles), Guixer, Galceràn, Bardem y Bello.

Cornudella.—«Teatre Intim». Diumenge, dia 1, la secció d'aficionats que ve actuant en aqueix teatre, a la nit va posar en escena el monòlec d'Aulés *No va mas y La familia Picarol*, comedia en un acte, den Saltiveri.

El senyor Olivé (J. Bta.) s'encarregà del monòlec donantli una bona interpretació, la que'l públic premià ab sorollosos aplaudiments fent aixecar dos o tres cops el teló.

La familia Picarol va anar molt més bé que'l diumenge anterior.

Manresa.—Els dies 30 y 31 d'Agost, dies de festa major en aquesta ciutat foren també dies festosos pera'l Teatre Català.

Comensarem pel «Teatre Conservatori».

Què'ns dongueren en aquest local? Aquí và. Molt, tot català y tot bò.

En el moment que'ns mitg posaren la mel a la boca de que podriem fruit de una companyia composta de tant apreciables elements com estava constituïda la que baix la direcció dels senyors A.

Goula y Josep Nieto, ja'ns enllaminarem esperant son proper debut.

De les obres, direm que molt acertat fou tot el programa en general.

Ab *Lo dir de la gent y Sense sogre* al primer dia ens recordaren els temps que nostre teatre s'extenia sense competencies de gènere menut ni cinemes, ni altres atraccions que han distret el nostre públic.

Y al segon, pera entrellassar amistats fermes entre lo clàssic y modern ens representaren obres pertenyents als escriptors moderns Avell Artís y E. Coca Valmajor, com son: *Mai se fa tard si el cor es jove y Gent d'ara*.

Les figures que inmillorablement prengueren part en l'execució d'aitals obres foren els senyors Goula, Nieto, Ballart, Llano, Bals, Estrems, Sierra, Comas y Llano (noiet) y les senyores Fremont, Parreño, Verdier, Bayona y Carreras.

En totes les obres obtingueren grandidiós èxit, surtintne'l públic complasquidíssim del tot.

Unim nostres mostres d'entusiasme y consideració a les dels espectadors que aplaudiren sorollosament el treball artístic dels encoratjosos actors catalans.

«Teatre Buterpe». Per un grup d'aficionats pertanyents a l'entitat «Sindicat Obrer», representaren en aquest teatre les obres catalanes *El puntal de la casa y L'hercu Pruna*, pel primer dia y pel segon, l'obra del jove manresà F. Borràs, *Pirata de terra* y la pessa *L'hercu Pruna*.

En aitals obres hi prengueren part els joves senyors Puig, Masterrer, Bonjorn, Rubió, Lázaro, Vila, Moncunill y Cornet.

Pel curt temps que hi poguérem assistir sols direm que no'ls anava del tot malament; que hi mancaven ensatjos, si, però ab tot el conjunt els degué anar bastant bé. Els personatges encertats per part de presentació escènica.

«Teatre Centre Carlista». Ab un ple a vessar representaren en aquesta societat el quadro que de llarc temps hi actua, les obres següents:

Pel primer dia: *Els estudiants de Cervera y La fantasma de sant Telm*; en addugues obres ne sortiren airoso tots en general: senyors Puntí, Presegué, Ferreras, Riu, Algué, Sans, Sala, García, Santamaria J. y Ll.

Els mateixos foren els qui al segon dia tornaren a lluhir els mèrits ab els mateixos *Estudians de Cervera* y la nova obra den Rusiñol *El bon Josep* (dic) *El bon policia*, que fentnos càrrec del argument de l'obra, tot anantlo seguint la vegegrem autèntica a n'aquesta que deïam d'*El bon policia*. Y una vegada més protes'em del cambi de sexe.

O sino preguntarem: ¿es acceptable pels joves *favorescuts* el mostrarse afeïllats?

Fassintse sino justícia ells mateixos, els encarragats qu'encarnaren els tipos de femella, siguentne tots ells uns mascles ben revingudets. ¡Oh! Bons amics, no'ls agradin aquestes coses. Falsificar es immoral. ¿No hi ha autors que's de-

diquen exclussivament a obres sense dames?

«Centre Juventut Catòlica». Funció també's dongué en aqueixa entitat, però no poguenthi assistir ni tinguent cap programa vist no podem insertar les obres que s'hi representaren. Deixarem per un altra ocasió donar a llum l'escamoteix que també se'ns digué feren ab les dames. D'haverho fet cantaríem a ploma ferma els couplets de la «Falda pantalón», puig creuríem qu'està de moda avui dia aquest cambi.

«Juventut Republicana Instructiva». Com de festa major fou organísat en aquesta societat, un grup d'aficionats baix la direcció artística y escènica dels joves Ramón Planas y Marc Miravittas, secundantlos els demés joves següents: Ll. Miravittas, Q. Miró, E. Rosell, P. P. Parellada y M. J.

No poguérem ser testimonis d'aquesta funció que era composta de la tragedia den Pitarra, *Lo monjo negre*.

Molt airosa, se'ns digué pels mateixos aficionats, que n'havia sortit la senyora Susagna Molgosa encarnant el difícil paper de «Emma».

Rebi nostra nova felicitació per sos bons acerts y vagi també pels companys de Talia nostre ferm desitj pera que segueixin ab coratge sempre a favor del teatre nostre.

Al «Ateneu Obrer» feren castellà.

Reus.—«La Palma». Hermós era l'aspecte que presentava la sala d'aquesta societat, plena de nombrosa y distingida concurrencia'l diumenge avant passat, ab motiu de la anunciada representació del drama del immortal «Pitarra» *La Dida*.

Se distingiren en primer lloc el senyor Vila en el paper de «Josep» Paca Novials en el de «Roseta», la Sra. Galtés en el de «Antonia», la senyoreta Basseda en el de «la dida», (del que'n fa una verdadera creació.) Els demés senyors Riba, Fortuny, Sabater (aquest en lloc del senyor Benet al qual una breu malaltia'l privà de poguerlo desempenyar), Sugrañes, Sobrepera y Grau, també interpretaren ab fortuna els seus respectius personatges.

La veritat es que aquest elenc dramàtic està molt ben organísat y les representacions que dona surten molt encaixades desmentint aixís la opinió de certs *crítics* que tracten de mortificar a aquest modestos aficionats desde les columnes dels periòdica que ignoscentment publiquen els seus escrits.

La representació de *La dida* ha sigut proba clara de lo molt apreciable que es aquest quadro de companyia.

«La Palma». La secció d'aquesta casa té en estudi per posarla lo més aviat possible una obra del soci de la mateixa senyor Manel Ferré titulada, *La llei humana y la llei escrita*.

«Centre Tradicionalista». Demà diumenge tindrà lloc la funció inaugural de la pròxima temporada 1912-1913.

El personal que treballarà baix l'entesa direcció del senyor Joan Basora, es

el següent: Arbonés R., Cort J. M.^a, Capdevila, Jaume; Cort, Jaume; Durán, Lluís; Espasa, Josep; Ferré, E. y D.; Ferrán, J. y J.; Fort, Josep; Guasch, Francesc; Jansà, Josep; Junco a Josep; Masden, Rafel; Marca, Antón; Mas, Vicens; Nolla, Ricart; Sentis, J. M.^a, Vilaró, Magí; Consuetes: Francesc, Guasc y Josep Fochs, maquinaria: Manel Monguillot y Josep Amill.

Repertori: Lo millor de la galeria catòlica. La part musical de les obres líriques correrà a càrrec del mestre don Marià Baró.

L'obra triada es el drama en 3 actes den J. Costa, *Dabalades del cor*.

Olesa de Montserrat. — «Teatre Principal» Diumenge passat uns quants aficionats varen representar el drama de en Burgas *Calvari amunt*, que fou desempenyat ab molta justesa y acert pels senyors Campaña y Balada en els papers de «Joan» y «Avi» respectivament. Els senyors Casanovas y Farrés un xic estrafets per la mala caracterisació y falta d'ensaigs.

Després estrenaren, den Joan Vilà y Otonobes, una prova d'estudis fisiònòmics (segons l'autor y actor tot d'una pessa) *El dupte*, que resultà ser un mòdlec que no va satisfer al públic.

Per fi de festa l'adaptació en un acte, *A la prevenció*, ab presentació molt estranya, però ben executat pels senyors Boada y Casanovas y ab la cooperació del senyor Torné.

Olot. — La comedia en tres actes *La barcelonina*, dels senyors Campany y Giral y la traducció *La mà de mico*, ompliren el programa del dijous dia 29 del passat.

En abduques obres la execució fou bastant acabada, distingintse les senyores Xirgu y Santolaria y senyors Miquel, Aymerich y Munt Rosés en la primera y les senyores Faura, Santolaria y Balestroni y els senyors Ortin y Vilallonga en la segona.

La entrada regular.

El diumenge dia 1 del corrent, la traducció *Zazà*, comedia dramàtica que era esperada ab verdader anhel per tots

els olotins, majorment tinguent que ser la protagonista la senyora Xirgu que segons la premsa barcelonina es una comedia que'n fa una de les seves més grans creacions. Ja molt abans de comensar la funció no hi havia una sola, localitat, això vol dir que'l teatre estava pleníssim. Allo fou el *clou* de la festa com podriem dir, car senyores y senyoretas que havien assistit al teatre aquella nit ab certa repugnancia per haver sigut titllada d'immoral la aludida obra, davant el treball de la gran artista aplaudien obligant al final de tots els actes alzar el teló dues o tres vegades. Bé també les senyores Santolaria y Faura y els senyors Aymerich, Miquel, Munt Rosés, Vilallonga y Ortin y demés artistes que hi prenen part.

Cambriils. — «Cafè Espanya». Diumenge passat, una companyia reusenca dirigida pels senyors Cubells-López y de la que'n forma part la senyora Miró de Cubells, representà un drama castellà y l'adaptació den Ferrer y Codina, *Castor y Polux*, pessa que fou desempenyada pels nomenats comedians acompanyats dels senyors Fortuny y Seres.

«Centre Catòlic». El dia 8, diada de la Mare de Deu del Camí, tingué lloc la inauguració de la temporada 1912-1913.

L'obra escullida fou, el drama den Ramón Vinyes, *El calvari de la vida* estrenantse una decoració pintada expressa.

Seguidament y a petició de la major part dels socis, posaren la pessa *Astronomia de barri o tragedia d'un barber* adquirint sos intèrprets tant en l'una com en l'altra forta aplaudiments.

Castelló de la Plana. — En la entitat anomenada «Joventut Regionalista de Castelló» ha quedat constituït un quadre escènic baix la intel·ligent direcció den Joan Muntané. Ne formen part, entre l'element femení, les senyoretas Concepció Vilaroig, Carme Pareha, Julia Forest, y els aficionats senyors Goseo, Allero, Palomir, Godes, Felip, Mariu, Calduch, Artera, Benlliure, Castell y Baidol. Els propòsits del nou elenc son els de treballar ab fe y constancia,

creantse un repertori ben modern.

Sabadell. — «Centre Sabadellenc» (Gelats). El diumenge, 1 del corrent, representaren les comedies en un acte; *La font del amor* y *Les tres alegries*, les quals foren riure molt. El passat diumenge dia 8, posaren en escena l'obra den Puig y Ferrater, *La dama alegre* qual interpretació deixà molt que desitjar, per manca d'ensatjos. La joguina, *A cal pintor*, d'Asmarats, agradà molt, distingintshi tots els intèrprets,

□

ACTRIUS AFICIONADES

CARME CASTILLO

en el paper de Io (*Prometheu encadenat*), en la festa helènica de Roses.

NOVES Y COMENTARIS

Van ab aquest número les últimes 32 planes de la magnífica comedia den Pitarrà

LA DIDA

les cobertes de la qual seràn repartides la setmana entrant.

Y, tal com ja indicàvem, un'altra producció nota-

bilíssima, pertanyent al Teatre Català, ve a enfortir y completar nostra Biblioteca. Se tracta de una deliciosa comedia de costums, també den Pitarrà, la qual si no ha conseguit la popularitat d'altres obres del mateix autor, bé's podrà deure a que les seves edicions foren agotades fa una pila d'anys y ningú havia pensat reproduirles.

LA BALA DE VIDRE

comedia en tres actes y en vers, no ha estat, doncs, prou coneguda de la actual generació de professionals y aficionats al Teatre. Ne recomanem la lectura, ara que n'hi haurà ocasió. Estudiïnla els pràctics de la escena y veuràn com, per les seves condicions de interès, plasticitat y emoció, està a la altura de les millors produccions de nostre teatre clàssic.

LA BALA DE VIDRE comensarà a repartirse, en folletins de 32 planes, desde el número vinent. Y ad-

vertim que, com *LA DIDA*, serà editada a la moderna, sistema que hem cregut oportú seguir per tractar-se, també, de una producció de la qual ja se n'han publicat altres edicions seguint la forma antiga. Així, a més de no trencar la col·lecció de les obres del autor, hi haurà l'aventatge de que els nostres exemplars puguin figurar, dignament, en qualsevol llibreria artística.

MARÍA MORERA EN «LA DIDA».—Veure encarnar aquesta obra clàssica de nostre repertori per l'actriu moderníssima qu'es la María Morera, constitueix vera delícia pels iniciats en secrets de interpretació. El talent de la comedianta, desplegant-se ab fortaleza y energia, consegueix també una sabia y oportuníssima ductilitat. El caràcter primitiu del personatge, l'aire *pitarrasc* inspirador, son acusats ab trassa y saborosa intenció per la Morera, fins al punt de no fernos anyorar, en aquest sentit, anteriors creacions de la mateixa figura. D'altra banda, però, nostra genial actriu fuig del tò declamatori y de tot rastre d'afectació y amanerament, (tant fàcils de trobar en certs *parlaments* del personatge,) presentant una *Dida* agradable, natural y gens conceptuosa. Podríem dir, doncs, que la creació den Pitarra, passant a través de l'art de la eminent comedianta, resta enèrgica y rellevant en tot lo que tingues d'acert definitiu o *tipicisme* encisador, mentres es depurada y ennoblida en els petits defectes propis de l'època literària que produí *La dida*.

Acert extraordinari aquest, que ha valgut a l'actriu moltes felicitacions, y es motiu suficient de l'èxit sorollós obtingut per la Morera cada cop que representa la hermosa comedia catalana. Y doblement puja l'èxit y son d'admiració els comentaris que desperta quan, entre els espectadors, hi ha qui, ab suficient capacitat, pot ferse càrrec de les immenses dificultats que hagué de vèncer l'artista per presentarnos, tant originalment a la moderna, una de les produccions representades, fins avui, de la manera més tradicional.

LA ESCENA CATALANA que s'ha honrat publicant una edició popular de *La dida*, ofereix avui als seus lectors, per mediació de la María Morera, una de les encarnacions més justes que puguin ferse de la famosa protagonista de l'obra den Pitarra.

Definitivament formaran l'elenc artístic de la temporada que està a punt de comensar el gran Teatre Espanyol (Paralel) a carrech del Sindicat d'Autors, els següents comedians:

Actrius: Emilia Baró, Antonia Verdier, Elvira Fremont, Antonia Baró, Dolors Pla, Carme Roldán, Ramona Mestres, Carme Buxadós, Pepeta Persiva, Emilia d'Entraigues, Carme Huguet y Antonia Mestres.

Actors: Armengol Goula, Vicens Daroquí, Joaquim Viñas, Carles Capdevila, Ferrán Bozzo, Domenec Aymerich, Avelí Galcerán, Rafel Bardem, Ramon Tor, Andreu Guixer, Miquel Sirvent, Salvador Cervera, Antoni Casanovas, Joa Boquet y Lluís Baró.

No tenim encara permís pera nomenar el galant favorescut.

Dimars passat en el «Saló Doré» va celebrarse una funció a benefici d'una de les atraccions de la casa nomenada *La Centella*, (qu'es la nena Pepeta Morer) y en qual espectacle van pendre part la companyia Mantua-Santacana, representant la obra *Sense paraula*; també una companyia formada

per les senyores Morera, Paricio, la beneficiada y els senyors Santpere, Strems y altres, varen executar la sarsuela *Ignoscencia*, (adaptació d'Aulès). Tot això es feu per deferència a la petita artista, que junt ab els que l'acompanyaven, reberen forses mostres de simpatia.

Aquest diumenge tindrà lloc en el Teatre Olimpo l'anunciada funció a benefici de la gentil Carme Buxadós que interpretarà la traducció catalana de *Magda*. S'estrenarà un quadro dramàtic, *Els vampirs humans*, original de don Antoni Ferrer Martin.

Desitgem un bon èxit a la novella y coratjosa actriu.

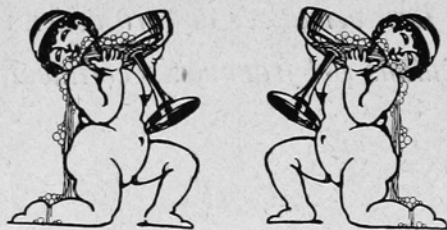
Contractada per actuar al Teatre «Joventut Catòlica» de Cervera, durant els dies de festa major (22 y 23 del corrent) s'ha format una companyia dirigida pel primer actor Gastón A. Mantua, de la que'n forma part la primera actriu Joana Bozzo, a més dels actors senyors Santacana, Ballart, Mer Bové, Mas, Banyeras, Morera, Pallach y les actrius senyores Agneta Morera, Alegret, Xifreu, Cotó y Martinez.

Les obres que's posaran en escena seràn: *La dida* (Pitarra,) *El Tresor* (Morató,) *El pati blau* y *El pintor de miracles* (Rusiñol,) *Vint anys després* (Bonavía) y *Dissabte de gloria* (Folch.)

CORRESPONDENCIA

B. R.: Si, senyor, pot ferne ressenya de la tal festa, y mercès.—J. I. F.: Ab tots els respectes que s deuen a una dama, li hem de dir que la seva composició no'ns ha satisfet, y perdoni la indirecta.—J. M. P.: Tampoc fa per casa la seva poesia.—A. R. E.: Cregui, els lectors se'ns queixen d'aquestes poesies cursis.—E. A.: El senyor Muntanola va baixar dimars, però va entornarse dimecres, cap a Cardener.—M. A. V.: No acaba de agrairnos.—A. J.: Es poca cosa.—O. Perecamps y Pere Mari: Enviat el Lot.—V. Riús: No anunciem el tercer Lot per que continuem rebent demandes del primer y segon; quan veiem que flaqueixi la venda, anunciarem el tercer.—J. B.: Li cal, si vol fer publicables els seus treballs, un xic més de correcció en la forma y de novetat en el fons.—B. C.: No va.—P. Durán: ls suplementa val ten aquest preu quan varen publicar-se; ara se ven bra enquadernada y val una pesseta. ¿Que'n fem dels 85 centims? Uap Lloch. Les obres de la Biblioteca valen el preu que marquen onla coberta. Sols podem oferirli suscripcions desde primer del ny actual, a rahó de dues pessetes trimestre, pago a la bestreta ab sagells, pel giro postal, o pel recader, com vostè vulgui.

2

SECCIÓ DE GANGUES

Benefici a nostres abonats

"Lots" de comedies en un acte

A la presentació d'aquest anunci, en nostre Administració, Plassa del Pi, 5,
s'entregarà per 2 pessetes

les següents DEU OBRES que constitueixen el segon LOT, que són:

Als peus de vostè. Comedia en un acte, de M. Palà M.

La Cadenera. Comedia en un acte, de Josep Ponsa.

El testament. Farsa en un acte, de Lluís Puiggari.

Els entremaliats. Joguina lirica en un acte, de Figueras y Salvat.

Carnestoltes. Diàlec de Josep Asmarats.

El bon lladre. Comedia en un acte, S. Bonavia.

Jordi Flama. Quadro infantil en un acte, de Adrià Gual.

Al peu de la Creu. Drama en un acte, de Ramón Escaler.

Entreacte.-El Ram de la Passió. Monòlegs, de Escaler y Burgas.

La Malura. Drama social en un acte, de Lluís Viola.

Pera la presentació d'aquest anunci, no cal tallar el cupò, n'hi ha prou mostrant el present número el qual sagellarem y retornarem al interesat.

Si 's vol adquirir alguna d'aquestes obres per separat, costen 50 cènt. exemp.

Les demandes de fora deuen venir acompanyades de son import y a més 35 cèntims pel franqueig y certificat.

LA ESCENA CATALANA

Setmanari Teatral

PREUS DE SUSCRIPCIÓ: Un trimestre. 2 pessetes.— Un any: 7'50 pessetes.

NÚMERO SOLT: 15 cèntims.

PAGO A LA BESTRETA